

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 19 januari 1994 door de Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "tot uitvoering van het decreet houdende bescherming van het archeologisch patrimonium", heeft op 25 januari 1994 het volgend advies gegeven :

Volgens artikel 84, tweede lid, dat bij de wet van 15 oktober 1991 is ingevoegd in de gecoördineerde wetten op de Raad van State, moet de minister, wanneer hij vraagt dat het advies van de afdeling wetgeving binnen een termijn van ten hoogste drie dagen wordt gegeven, dat verzoek om spoedbehandeling met bijzondere redenen omkleden.

In casu wordt in de adviesaanvraag alleen het volgende gesteld :

"Gelet op de dringende noodzakelijkheid had ik graag dat het advies zou worden verstrekt binnen de bij artikel 84 van de gecoördineerde wetten voorgeschreven termijn".

Hierdoor is uiteraard niet voldaan aan de door het voormelde wetsartikel voorgeschreven motiveringsverplichting.

*

* *

Gelet op de uiterst korte termijn welke hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, dient de Raad van State zich te bepalen tot het maken van de volgende opmerkingen.

*

* *

.../...

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP.

Het voor advies voorgelegde ontwerp-besluit beoogt uitvoering te geven aan een aantal bepalingen van het decreet van 30 juni 1993 houdende bescherming van het archeologisch patrimonium.

Het ontwerp stelt, ter uitvoering van de artikelen 8 en 25, § 1, van het voornoemde decreet, de algemene beschermingsvoorschriften vast die van toepassing zijn op respectievelijk de bij toevalsvondsten gevonden archeologische monumenten en de beschermde archeologische goederen (artikelen 2 tot 6). Het regelt de in artikel 25, § 3, van het decreet bedoelde vergunningsprocedure (artikelen 7 en 8) en stelt de in artikel 29 van het decreet bedoelde bepalingen vast betreffende het door het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium bij te houden register van beschermde archeologische goederen en de beveiliging van de informatie die dat register bevat (artikelen 9 en 10).

Het ontwerp bepaalt voorts de algemene voorwaarden voor het uitvoeren van archeologische opgravingen (artikelen 13 en 14) alsook de kwalificaties waarover de personen die archeologische opgravingen uitvoeren, moeten beschikken (artikelen 11 en 12). Deze bepalingen, evenals die waarbij de vergunnings- en beroepsprocedure met betrekking tot de voornoemde opgravingen wordt geregeld (artikelen 15 en 16), beogen uitvoering te geven aan artikel 6, §§ 1 en 3, van het decreet van 30 juni 1993. Ten slotte stelt het ontwerp, ter uitvoering van artikel 9 van het decreet, de vergunningsprocedure vast inzake het gebruik van detectoren in het

.../...

kader van onder meer een vergunde opgraving (artikelen 18 en 19).

ALGEMENE OPMERKING.

Het ontwerp bevat een aantal artikelen waarin bepalingen van het decreet van 30 juni 1993 geheel of ten dele worden hernomen (zie de artikelen 4, 6, 14 en 18). Een dergelijk procédé van regelgeving verdient geen aanbeveling, vermits het onduidelijkheid doet ontstaan omtrent de hiërarchische rang van de bepalingen in kwestie. Zo desondanks, met het oog op de leesbaarheid en begrijpelijkheid van het ontwerp, er de voorkeur wordt aan gegeven bepalingen van een hogere norm, in casu die van het decreet van 30 juni 1993, in een lagere norm, in casu het voorliggend ontwerp, op te nemen, past het dat in deze laatste uitdrukkelijk naar de overgenomen bepalingen van de hogere norm wordt verwezen teneinde de aard van het betrokken voorschrift herkenbaar te houden. In het hiernavolgend onderzoek van de tekst zal bij de betrokken bepalingen telkens in die zin een tekstvoorstel worden gedaan.

ONDERZOEK VAN DE TEKST.

Opschrift.

In het opschrift dient de datum van het decreet waaraan het ontwerp uitvoering beoogt te geven, te worden vermeld. Dienvolgens schrijve men : "... tot uitvoering van het decreet van 30 juni 1993 houdende bescherming van het archeologisch patrimonium".

.../...

Aanhef.

1. Artikel 27 van het decreet van 30 juni 1993 biedt voor het ontwerp geen rechtsgrond en dient derhalve niet in de eerste aanhefbepaling te worden vermeld.

2. Het ontwerp is niet van die aard dat het de ontvangsten van het Vlaamse Gewest kan beïnvloeden of nieuwe uitgaven doet ontstaan. De verwijzing, in het tweede lid van de aanhef, naar het begrotingsakkoord dient dan ook te worden weggelaten.

Artikel 1.

1. Wanneer ervoor wordt geopteerd de tekst van het bepalend gedeelte in hoofdstukken in te delen, dient elke bepaling ervan in die indeling te worden opgenomen. Dat houdt in dat artikel 1 van het ontwerp in een afzonderlijk hoofdstuk I, "Definities", moet worden opgenomen en dat de overige hoofdstukken van het ontwerp dienovereenkomstig zullen moeten worden vernummerd.

2. Een aantal van de in artikel 1 opgenomen begripsomschrijvingen zijn identiek met die welke in artikel 3 van het decreet van 30 juni 1993 zijn opgenomen. Dat is het geval voor de definities sub 2°, 3°, 4° en 5°. Een dergelijke herhaling is overbodig, temeer daar in artikel 3 van

.../...

het voornoemde decreet uitdrukkelijk wordt bepaald dat de in dat artikel opgenomen begripsomschrijvingen gelden zowel voor de toepassing van het decreet, als voor de uitvoeringsbesluiten ervan.

Ook de sub 6° gegeven omschrijving van het begrip "register" wordt best weggelaten, vermits die term enkel in de artikelen 9 en 10 van het ontwerp wordt gebruikt en de omschrijving bovendien niets toevoegt aan die welke in artikel 9 van het betrokken register wordt gegeven.

Artikel 2.

1. De inleidende zin van paragraaf 1 ware beter gesteld als volgt :

"De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op :".

2. Naar luid van artikel 2, § 2, van het ontwerp zijn de algemene beschermingsvoorschriften slechts van toepassing "voor zover zij niet afwijken van de bijzondere voorschriften bepaald in de in § 1, 2°, vermelde beschermingsbesluiten".

Hoewel uit het decreet van 30 juni 1993 blijkt dat, naast de "algemene" beschermingsvoorschriften welke de Regering overeenkomstig artikel 25, § 1, van dat decreet dient vast te stellen, ook "bijzondere" beschermingsvoor-

.../...

schriften worden vermeld op de ontwerpen van lijst van de voor bescherming vatbare archeologische monumenten en zones (artikel 13, § 2, van het decreet) en op de lijsten van beschermde archeologische goederen (artikel 21), wordt in het decreet niet bepaald dat die bijzondere beschermingsvoorschriften zouden kunnen afwijken van de algemene. Bij ontstentenis van een dergelijke bepaling kan ernstig worden betwijfeld of de bijzondere voorschriften, naar de bedoeling van de decreetgever, meer kunnen zijn dan loutere concretiseringen en aanvullingen van de algemene voorschriften die het mogelijk maken rekening te houden met de specifieke kenmerken van de betrokken archeologische goederen. De bepaling van artikel 2, § 2, die in zulkdanig ruime bewoordingen is gesteld dat ze het zelfs mogelijk lijkt te maken dat de algemene voorschriften volledig buiten werking worden gesteld voor bepaalde archeologische goederen, dient derhalve uit het ontwerp te worden weggelaten.

De indeling van artikel 2 in paragrafen moet bijgevolg vervallen.

Opschrift van onderafdeling B.

Conform de in het decreet van 30 juni 1993 en de in andere artikelen van het ontwerp gehanteerde terminologie, vervange men in het opschrift het woord "voorschriften" door "beschermingsvoorschriften".

.../...

Artikel 3.

Naar luid van dit artikel is het, behoudens het bepaalde in artikel 9, verboden afschriften van de in artikel 2, § 1, 2°, vermelde besluiten af te leveren (lees : af te geven) en de informatie die deze bevatten bekend te maken "aan anderen dan de partijen die betrokken zijn bij de overdracht van de in artikel 28 van het decreet bedoelde goederen".

Een bepaling van die aard is niet in overeenstemming met het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse Executieve, welk decreet van toepassing is op de in artikel 3 van het ontwerp bedoelde lijsten en ontwerpen van lijst. Dat houdt in dat, behoudens de in artikel 3, § 2, van het decreet van 23 oktober 1991 opgesomde uitzonderingsgevallen, de betrokken bestuursdocumenten openbaar zijn en dat iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon het recht heeft om, onder de door het decreet bepaalde voorwaarden, die documenten vrij en kosteloos te raadplegen, hierover uitleg te krijgen en er - tegen retributie - een afschrift van te krijgen (artikel 9, eerste lid, van het decreet van 23 oktober 1991).

Bij gebreke van een bepaling in het decreet van 30 juni 1993 die de openbaarheid van de in het ontwerp bedoelde documenten inperkt of die de Vlaamse Regering tot een dergelijke inperking machtigt, kan deze laatste niet bevoegd worden geacht om, in afwijking van de in het decreet

.../...

van 23 oktober 1991 vervatte regelen, de openbaarheid van de betrokken bestuursdocumenten te beperken. Artikel 3 zal derhalve uit het ontwerp moeten worden weggelaten.

In subsidiaire orde kan trouwens erop worden gewezen dat sommige bepalingen van het decreet van 30 juni 1993 in een ruimere openbaarmaking van de in het ontworpen artikel 3 bedoelde lijsten en ontwerpen van lijst voorzien dan de kennisgeving aan de in dat artikel bedoelde personen (zie onder meer de artikelen 14, § 4, en 22 van het decreet). Bovendien rijst de vraag of in casu de aan de inperking van de openbaarheid ten grondslag liggende motieven opwegen tegen de wenselijkheid van een gedegen voorlichting omtrent het al dan niet beschermd zijn van een archeologisch goed, rekening houdend met onder meer de in het decreet van 30 juni 1993 uitgewerkte strafrechtelijke sanctieregeling.

Artikel 4.

Dit artikel herneemt het bepaalde in artikel 25, § 2, van het decreet van 30 juni 1993. Met verwijzing naar de algemene opmerking dient, zo het artikel wordt behouden, in de inleidende zin ervan te worden geschreven :

"Overeenkomstig artikel 25, § 2, van het decreet is het verboden zonder of in afwijking van een schriftelijke vergunning van de Regering of haar gemachtigde :".

.../...

Artikel 5.

1. In artikel 5, § 1, worden een aantal verplichtingen opgesomd welke door de eigenaar en de gebruiker van een archeologisch monument of zone, met het oog op de instandhouding en het onderhoud ervan, moeten worden nagekomen. Artikel 5, § 2, somt een aantal gelijkaardige verplichtingen op, met dien verstande dat het in die paragraaf gaat om verplichtingen van de eigenaar en de vinder, en niet van de gebruiker. Men moet nochtans vaststellen dat de beide paragrafen elkaar ten dele overlappen, wat de verplichtingen in hoofde van de eigenaar betreft. Dat is met name het geval voor de bepalingen van de paragrafen 1, 4°, en 2, 1°. Daarenboven is niet duidelijk hoe ten aanzien van de vinder toepassing moet worden gemaakt van het bepaalde in paragraaf 2, 1°, waarin sprake is van "monumenten die zijn eigendom blijven", noch wat de precieze draagwijdte van die woorden is.

2. De niet-naleving van de in artikel 5 opgesomde verplichtingen kan, met toepassing van artikel 35 van het decreet van 30 juni 1993, aanleiding geven tot strafrechtelijke sancties. Ter voldoening aan de ter zake geldende grondwettelijke en verdragsrechtelijke voorschriften, behoren de in artikel 5 beoogde verplichtingen op een meer nauwkeurige wijze te worden omschreven.

.../...

Artikel 6.

1. Gelet op de algemene opmerking verdient het aanbeveling in de inleidende zin van artikel 6 te schrijven :

"Overeenkomstig artikel 25, § 2, van het decreet moet voor de volgende werken, werkzaamheden en activiteiten aan beschermde archeologische goederen voorafgaandelijk ... (voorts zoals in het ontwerp)".

2. Overigens moet erop worden gewezen dat twijfel kan rijzen omtrent de overeenstemming van de in artikel 6 van het ontwerp opgenomen opsomming van werken, werkzaamheden en activiteiten met het bepaalde in artikel 25, § 2, van het decreet. Zulks is inzonderheid het geval voor het bepaalde sub 13° en 14° van artikel 6.

Artikel 7.

1. In paragraaf 1 schrijve men "de begin- en einddatum van de werken" in plaats van "het begin en het einde van de werken".

2. Artikel 7 dient duidelijker ervan te doen blijken door wie de vergunning zal worden verleend.

.../...

3. Ter wille van de terminologische uniformiteit van de ontworpen regeling, vervange men in paragraaf 4 het woord "toelating" door het woord "vergunning".

Artikel 8.

1. De Regering zal moeten nagaan of het geen aanbeveling verdient om in paragraaf 1 ook het geval te regelen waarin de aanvrager weliswaar een vergunning krijgt, doch niet kan instemmen met de voorwaarden waaronder die vergunning wordt verleend. Het lijkt logisch dat de aanvrager ook in dat geval over een beroepsmogelijkheid moet kunnen beschikken.

2. In het tweede lid van paragraaf 3 wordt bepaald dat het beroep "opnieuw" moet worden ingediend (lees : ingesteld) wanneer aan de aanvrager wordt meegedeeld dat het dossier niet volledig is. Volgens de aan de Raad van State verstrekte toelichting moet, naar de bedoeling van de stellers van het ontwerp, ook het "nieuwe" beroep worden ingesteld binnen de beroepstermijn van dertig dagen bepaald in artikel 8, § 1. Die bedoeling blijkt geenszins uit de tekst van het ontwerp : aangezien in de ontworpen bepaling sprake is van het "opnieuw" instellen van het beroep, wordt integendeel de indruk gewekt dat een nieuwe beroepstermijn wordt geopend. Er valt overigens niet in te zien hoe het in de praktijk doenbaar zal zijn om het nieuwe beroep binnen de korte termijn bepaald in artikel 8, § 1, in te stellen, gelet inzonderheid op het voorschrift van het eerste lid van paragraaf 3 van dat artikel luidens hetwelk het Instituut

beschikt over een termijn van dertig dagen na de ontvangst van het beroep om aan de indiener ervan mee te delen of zijn dossier al dan niet volledig is. Het ontwerp is op dit punt aan herziening toe.

3. Zowel in paragraaf 4 als in paragraaf 5 wordt de ontvangst van het (volledig) dossier als uitgangspunt van de termijnberekening genomen. De betrokken bepalingen zouden aan duidelijkheid winnen indien telkens uitdrukkelijk werd bepaald in hoofde van welke instantie de bedoelde ontvangst geschiedt.

4. In paragraaf 5 dient in een termijn te worden voorzien binnen welke het Instituut aan de Regering advies moet uitbrengen.

In het tweede lid van dezelfde paragraaf moet de tweede volzin worden geschrapt. De stilzwijgende verwerping van het beroep kan er immers toe leiden dat de in artikel 8 geregelde beroepsprocedure compleet wordt uitgehold en komt er overigens op neer dat de algemene motiveringsverplichting die is vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, wordt omzeild.

Artikel 9.

1. Het register waarvan sprake is in dit artikel, is dat bedoeld in artikel 29 van het decreet van 30 juni 1993,

.../...

dat door het Instituut wordt gehouden. Teneinde duidelijker ervan te doen blijken dat het derhalve niet gaat om een door de gemeenten bij te houden register, late men het ontworpen artikel 9 beter aanvangen als volgt :

"Het door het Instituut gehouden register van beschermde archeologische goederen bevat per gemeente ...".

2. De zinsnede "de ministeriële besluiten tot inschrijving op de ontwerpen van lijst van de voor bescherming vatbare archeologische monumenten en zones en tot inschrijving op de lijsten van de beschermde archeologische monumenten en zones" houdt er onvoldoende rekening mee dat het overeenkomstig de artikelen 13, § 1, en 21 van het decreet van 30 juni 1993 de Regering, en niet een minister is die de betrokken lijsten en ontwerpen van lijst opmaakt. Zo het de bedoeling zou zijn de bevoegdheid tot het inschrijven van de voornoemde monumenten en zones op de ontwerpen van lijst en op de lijsten aan een minister te delegeren, zal zulks op een meer uitdrukkelijke wijze moeten gebeuren. In het andere geval dienen in artikel 9 de woorden "ministeriële besluiten" te worden vervangen door het woord "besluiten".

3. Het is niet duidelijk welke "plannen" precies worden bedoeld in fine van het ontworpen artikel 9.

Artikel 10.

1. Ook met betrekking tot dit artikel, dat ter uitvoering van artikel 29 van het decreet van 30 juni 1993

.../...

is vastgesteld, rijst de vraag of het beperken van de mogelijkheid om afschriften af te geven, opweegt tegen de wenselijkheid van een gedegen voorlichting omtrent het al dan niet beschermd zijn van een archeologisch goed, rekening houdend met onder meer de in het decreet uitgewerkte strafrechtelijke sanctieregeling.

2. Voor de inleidende zin van paragraaf 1 wordt de volgende redactie in overweging gegeven :

"Afschriften van het register of van de informatie die het bevat, worden enkel afgegeven :".

Wanneer op dit tekstvoorstel wordt ingegaan, zal ook de redactie van paragraaf 2 dienovereenkomstig moeten worden aangepast.

3. In paragraaf 1, 1°, moet worden verduidelijkt wat bedoeld wordt met de woorden "ten behoeve van administratieve rechtshandelingen of in rechtszaken".

Artikel 11.

1. Men redigere de inleidende zin als volgt :

"Om een vergunning te verkrijgen voor het uitvoeren van archeologische opgravingen of archeologische prospecties met ingreep in de bodem, moet men :".

.../...

2. Opgemerkt wordt dat in artikel 11 geen bepaling in de zin van artikel 12, 4°, betreffende het voorleggen van bewijsstukken, voorkomt.

Artikel 12.

1. Het kan volstaan in de tweede volzin van artikel 12 te schrijven : "Deze personen moeten : 1° door zelfstudie ...".

2. Het bepaalde sub 4° is geen kwalificatievoorwaarde en wordt om die reden beter in een afzonderlijk lid opgenomen.

Opschrift van afdeling 2.

Het opschrift dient te worden vervolledigd met de woorden "en archeologische prospecties met ingreep in de bodem". Ook het opschrift van onderafdeling B zal op die wijze moeten worden aangevuld.

Artikel 13.

1. Het ware logischer de omschrijving van het toepassingsgebied in een eerste artikel van hoofdstuk II, afdeling 1, op te nemen.

.../...

2. Voor de inleidende zin van paragraaf 1 volstaat de volgende redactie :

"De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op :".

3. Met betrekking tot het bepaalde in paragraaf 2 kan worden verwezen naar de opmerking sub 2 bij artikel 2 van het ontwerp.

Artikel 14.

Sommige van de in artikel 14 opgesomde voorwaarden worden reeds in artikel 6, § 3, derde lid, van het decreet van 30 juni 1993 vermeld (zie de bepalingen sub 3°, 4° en 5° van artikel 14). Met verwijzing naar de algemene opmerking wordt voorgesteld de zoëven genoemde bepalingen uit artikel 14 weg te laten en in de inleidende zin ervan te schrijven :

"Onverminderd de in artikel 6, § 3, derde lid, 4° tot 6°, van het decreet vermelde voorwaarden, dient voor het uitvoeren van archeologische opgravingen of archeologische prospecties met ingreep in de bodem aan de volgende voorwaarden te worden voldaan :".

Zo op dit tekstvoorstel wordt ingegaan, zullen uiteraard de verwijzingen die in het ontwerp naar artikel 14 worden gemaakt, moeten worden aangepast (zie artikel 15, § 2, 14°).

.../...

Artikel 15.

1. Naar analogie met de in paragraaf 2 gehanteerde terminologie, schrijve men in paragraaf 1 "archeologische opgraving" en "archeologische prospectie met ingreep in de bodem".

In dezelfde paragraaf wordt bepaald dat de vergunning niet aan derden kan worden overgedragen. De Regering zal moeten nagaan of het, om praktische redenen, geen aanbeveling verdient een dergelijke overdracht mogelijk te maken, mits daarbij een vereenvoudigde procedure wordt gevolgd welke bijvoorbeeld beperkt zou kunnen blijven tot een onderzoek van de vereiste kwalificaties. Op die manier kan worden voorkomen dat de volledige vergunningsprocedure moet worden doorlopen telkens wanneer de titularis van de vergunning om een of andere reden moet worden vervangen.

2. Aan de Raad van State is met betrekking tot het bepaalde in paragraaf 2, 5°, meegedeeld dat aan deze bepaling niet de bedoeling ten grondslag ligt om het verlenen van een vergunning tot opgraving of prospectie afhankelijk te maken van het voorafgaand bezit van een in het kader van een andere reglementering voorgeschreven vergunning, doch wel dat met die bepaling wordt beoogd de vergunningverlenende overheid beter te informeren omtrent eventuele wijzigingen van het bodemarchief ten gevolge van vergunningen die in het kader van een andere reglementering zijn verleend. In die zin zou bijvoorbeeld een opgraving eerder worden vergund ingeval het bodemarchief reeds als ge-

.../...

volg van een in het kader van een andere reglementering verleende vergunning zou worden gewijzigd. Die bedoeling zou duidelijker tot uitdrukking moeten worden gebracht in paragraaf 2, 5°, van artikel 15.

3. Artikel 16 van het ontwerp voorziet in de mogelijkheid om bij de Regering beroep in te stellen tegen de weigering, de schorsing of de opheffing van rechtswege (1) van de vergunning. Het verdient daarom aanbeveling in artikel 15, § 4, te bepalen dat de beslissing omtrent de vergunningsaanvraag - welke desgevallend het voorwerp van het beroep zal zijn - wordt genomen door de gemachtigde van de Regering (bijvoorbeeld door het Instituut), en niet door de Regering zelf, vermits deze laatste tevens als beroepsinstantie zal optreden. De daaropvolgende paragrafen van artikel 15 zullen dan dienovereenkomstig moeten worden aangepast.

Voor het overige kan artikel 15, § 4, beperkt blijven tot de zoëven genoemde vermelding van de instantie die de vergunning verleent.

4. In de paragrafen 6 en 7 (2) dient telkens te worden verwezen naar de algemene voorwaarden bepaald in "artikel 14" in plaats van in "artikel 13".

(1) Zie wat de opheffing van rechtswege betreft, hierna 5.

(2) Zie wat paragraaf 7 betreft, hierna 5.

5. Artikel 6, § 1, van het decreet van 30 juni 1993 voorziet enkel in de mogelijkheid van het weigeren, opschorten of intrekken van de vergunning. Voor een "opheffing van rechtswege" van de vergunning, in de zin van paragraaf 7, eerste lid, biedt het decreet derhalve geen rechtsgrond. Daarenboven moet worden vastgesteld dat het decreet evenmin een machtiging bevat voor het vaststellen van een bepaling als bedoeld in paragraaf 7, tweede lid. De betrokken paragraaf dient derhalve volledig te vervallen.

Artikel 16.

De in dit artikel geregelde beroepsprocedure loopt parallel met die van artikel 8 van het ontwerp. De opmerkingen die hiervoren met betrekking tot dat artikel 8 werden gemaakt, gelden mutatis mutandis ook voor het onderhavige artikel.

Gelet op de opmerking die hiervoren werd geformuleerd in verband met de in artikel 15, § 7, van het ontwerp bedoelde "opheffing van rechtswege", moeten bovendien in het onderhavige artikel de verwijzingen naar die "opheffing van rechtswege" worden weggelaten.

Artikel 17.

Gelet op het bepaalde in artikel 8 van het decreet van 30 juni 1993 dienen de woorden "de Regering of haar gemachtigde" te worden vervangen door de woorden "het

.../...

Instituut of zijn gemachtigde". Voorts schrijve men :
"... onder de door deze bepaalde voorwaarden ...".

Artikel 18.

Mede rekening houdend met de algemene opmerking,
wordt voor dit artikel de volgende redactie in overweging
gegeven :

"Art. 18. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op het gebruik van detectoren dat overeenkomstig artikel 9 van het decreet moet worden vergund in het kader van een met toepassing van artikel 6, §§ 1 en 2, van het decreet vergunde opgraving of prospectie met ingreep in de bodem".

Artikel 19.

1. Aan de Raad van State is meegedeeld dat de "kwalificaties" waarvan sprake is in paragraaf 1, 1°, van dit artikel, dezelfde zijn als die bedoeld in de artikelen 11 en 12 van het ontwerp. Het verdient aanbeveling om dit met zoveel woorden in de tekst van het ontwerp tot uitdrukking te brengen.

2. Men redigere paragraaf 1, 7°, als volgt :

.../...

"7° de vermelding van de geplande begin- en einddatum van het gebruik van detectoren".

3. Paragraaf 3 is, gelet op het bepaalde in artikel 9 van het decreet van 30 juni 1993, overbodig. Wenst men desondanks die paragraaf met het oog op de leesbaarheid van het ontwerp te behouden, dan volstaat het de redactie ervan te beperken tot wat volgt :

"§ 3. De vergunning voor het gebruik van detectoren is schriftelijk en wordt door de Regering of haar gemachtigde verleend".

Artikel 20.

Het is niet duidelijk waarom wordt afgeweken van de gebruikelijke termijn van inwerkingtreding van besluiten.

De kamer was samengesteld uit

de Heer	: W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
Mevrouw	: S. VANDERHAEGEN,	staatsraden,
de Heer	: M. VAN DAMME,	
de Heer	: A. ALEN,	assessoren van de
Mevrouw	: Y. MERCHIEERS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	: F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr. R. THIELEMANS, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

W. DEROOVER.